

A tartalomból:	
Élet a sivatagban	2
„Keressétek az Urat,...”	3
EPOT	4
Finn nap	6
A gyónásról	7
Presbiteri bemutatkozás	
Ifi	9
Csurgói szeglet	9
Kazuális alkalmak	10
Föld Sója	11
Gyereksarok	13

Áldott húsvéti ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2016. I. szám

Nagyhét hangjai

Virágvasárnap

Harsány kiáltás. Örömmujongás. Fejet felemelő, pálmaágot lengető, felsőruhából kibújó felszabadult örvendezés. Itt van, érkezik Jézus!

Túl hangos ez az öröm? Talán. De ha ők elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani – mondja Az, aki néma, hideg, élettelen kövekből is tud ujjongó istengyermekeket támasztani.

Vagy csak fellángolás volna? Amilyen gyorsan született, olyan hamar le is lohad, és nagypénteki „feszídzsmeg”-gé vérmesedik? Lehet. De húsvét után ez az öröm már elvehetetlenül a mienk.

S eközben a számarcsikó patájának halk kopogása az ősrégi prófécia ritmusát dobogja. A nekünk örömet hozó Jézus a kereszt felé veszi útját.

Nagycsütörtök

Az áhítatos csendet halk, ünnepélyes szavak törnek meg. Az imbolgó lámpafénynél mintha a hangoknak is remegő árnyékuk volna.

A páskavacsora fölött elmondott *ősi* igékben az öröktől rendelt, de eleddig ismeretlen *új* van születőben.

Víz csendes, nyugodt loccsanása – és a riadt, szegyenkező tiltakozás: az enyémet soha!

Kenyér halk roppanása – most még csak a kenyéré. Még néhány nap, és az élet Kenyere is megtöretik.

A sötét éjszakába induló zsoltárok halkuló dallama. Aztán a vérverejtékes imádság szent szavait derékba törő fegyvercsörgés és barbár kiáltások – de ez már a darabjaira hulló harmóniák disszonáns, zajos nagypénteki nyitánya...

Nagypéntek

Nagypéntek egyfelől fülsiketítően, égbekiáltóan hangos – az ember részéről. Ostor csattog az Isten hátán, trágár gyalázás csattan fakószürke arcán. Kalapács fémes kopogása. Csontok ropogása.

Nagypéntek másfelől szinte néma – az Isten részéről. A testté lett Ige egy szót sem szól az öt faggatóknak: már mindent elmondott. Most elszenvedi azt, amit előre hirdetett.

Amit mégis mond a kereszten: halálos imádság önmagáért, életes imádság a rajta röhögőkért. A kegyelem szava a megrettent latorhoz. És az utolsó mély sóhaj: Kezedbe teszem le lelkemet... Anyai fájdalom szívet tépő jaja. Eső sistereg...

Nagyszombat

Fent: síri csend. Minden hallgat. Az ige is hallgat nagyszombatról. Alszik, aki tud.

És mégis: lent a mélyben, alig sejtetően megtörik a halálos némaság. Zár pattan, soha ki nem nyitott nehéz ajtó csikordulva tárul. Az alászálló Élet győztesen menetel be a sötétség birodalmába.

Ott, a mélyben, már hallik, mint a teremtés hajnalán, ahogyan felzsibong az élet.

De mindez idefent még csak az ígéletben hívő fül számára hallható.

Húsvét

A madarak már éneklük. A pirkadatkor új életre kelő lények már ezer hangon zsongják, duruzsolják. Szárnysuhogás. Majd felcsendül: Nincs itt, feltámadt! Feltámadt!

De az ember még nem hallja. Félelem préseli össze szívét. Az ember még nem mondja: remegés és döbbenet szorongatja torkát. Nehezen töri át a feltámadás csodája a porból és sárból gyúrt értelem kételkedését.

De végül áttöri. Mert Jézus először a halált győzte le. Aztán teremtő hatalmával és irgalmával a tanítványok hitetlenségét is.

Izgatottan dobogó lábak: indulni kell. Kiáltani, hirdetni. Már nemcsak hír van, hanem hirdetője is. Krisztus feltámadt. És kitéphetetlenül ott a szívben az újonnan születettek boldog válasza: Valóban feltámadt!

Böjtös Attila Gábor

Élet a sivatagban

„Egymás terhét hordozzátok és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal. 6,2)

2015. november 13-án a bakonycsernyei gyülekezet adott ott-hont a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye soron következő felügyelői tanácskozásának. Az alkalmat Molnár István egyházmegyei felügyelő hívta össze. A székesfehérvári egyházközséget ezen a fórumon a presbiteri gyűlésen született döntés alapján ketten képviselhetjük. (Én, mint a gyülekezetünk másodfelügyelője, feleségem mint gyülekezeti munkatárs.)

Szarka István esperes a nyitó áhítaton, a Jelenések könyvéből vette az igehirdetésének alapjául szolgáló bibliai szakaszt. (Jel.3, 1-8) Igehirdetésében párhuzamba állította a Szentírás említett helyén szereplő szárdísz és a filadelfiai gyülekezeteket. Az írás egyik gyülekezetet elmarasztalja, a másikat megdicséri. „Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” szólt az egyikhez. „Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.” mondta a másikkal. Napjainkra vonatkozó tanulságot levonva, az igehirdető esperes, egyházmegyénk lelki vezetője, meggyőződéssel vallotta, hogy nekünk a filadelfiai gyülekezet nevének és életének példáját kell követni. Mielőtt a két gyülekezeti modellből napjainkra néző tanulságokat szűrt volna le, elmondta nem fél önmagát radikálisnak vallani. Radikálisnak, a szó eredeti jelentésében Mert a mai gyülekezeti élet és helyzet is radikális, azaz gyökeres változást igényel. Az egyházat a fogyó létszámok, a társadalmat a reményvesztettség, az önzés, és az isteni szabályoktól való eltérés jellemzi. Mit tegyen mindeközben az egyház? „Célunk: a Krisztustól eltávolodottak megszólítása. De semmit nem nyerünk ennek az ügynek, ha közben tartalmi engedményeket teszünk. Alkalmak szervezésének sokaságával próbáljuk hívogatni az embereket, de ezek az alkalmak nem minden esetben telnek meg Lélekkel, ahol a Krisztusról szóló hitvallás, bizonyágtétel és az egymás terhének hordozása történik meg. Az egész nagy egyházszervezet szintjén sok a program, de kevés a tartalom. Ennek a világnak és benne a boldogságát kereső, elveszett embernek egyedül Krisztusra van szüksége. „A mi igazságunk, jóságunk, de még az alkalmasságunk is az Úr Jézustól van! Nem kell még talán stratégiát sem alkotni. Menni fog minden a maga útján.” Ez volt a filadelfiai gyülekezet sikerének titka is. Záró gondolatként az esperes reménységét is megfogalmazta: A filadelfiai gyülekezet nevének és életének példáját kell követni. A filadelfiai gyülekezet szeretetnek iránya előbb felfelé fordult. Az Úr Jézusra tekintettek, vele találták meg a szeretetközösséget. Ezután már nem volt nehéz szeretniük egymást. Az egyház jövője és megmaradásának egyetlen lehetősége ennek a szeretetkapcsolatnak a megerősítése.”

Az igehirdetés kellő lelki feltöltődést adott az utána következő meghallgatásához. Dr. Garádi Péter előadása következett:

Élet a sivatagban címmel.

A magával ragadó előadás az evangélikus gyülekezetek megújulási lehetőségeit vette számba. Szemléletes példaként beszélt a sivatag három különböző területéről. A tengerhez közeli erdős, dús vegetációjú, komoly vadállománnyal rendelkező terület után következik a ritka növényzetű terület. A harmadik a nagy sivatag, mely terjeszkedik, növekszik. Ezt hívjuk elsivatagosodásnak. A sivatagosodás jellemző sajnos az evangélikus egyház gyülekezeteire is.

A korábbi népegyházi „dús vegetáció” eltűnt. Most sivatag van, ahol azért vannak „oázisok”, életjelet mutató gyülekezetek. Vannak még az élet jeleit rejtetten magukban hordozó homokdűnék, az elmozdított kövek alatti négyzetcentimétereken az élet apró jelei. Ilyenek a néhány fős helyi közösségek, vagy a szinte halott egyházközségekben néhány felébredt ember. Az oázisokért, az élő gyülekezetekért és a kövek alatti életért, néhány hűséges testvérért hálát kell adnunk Istennek. „Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.” (Mt. 3,9)

Feladatunk a hitvalló, azaz a Krisztus hitet megvalló és a misszionáló evangélikus egyházat és gyülekezeteket felépíteni. Ezt a munkát a szentlélek végzi, alakítja, de hagyni kell, hogy megtegye és ebben mindnyájunkat eszközként használhasson! „...aki a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.” (Gal. 6,8b)

Az összejövétel ezután a gyülekezetek képviselőinek rövid beszámolójával és közös vacsorával zárult.

A program ezen része is szolgálja a közösségek építésének folyamatát, hiszen a beszélgetések során is sokat tanulhatunk egymástól.

Tartalmas gondolatokat hallgattunk, melyek mindannyiunk lelki épülését szolgálták. Erős vár a mi Istenünk.

Prépost Károly

Frissítő forrás

Családi nap, Székesfehérvár, 2016. március 19.

9-16 óra

Mostanában úgy élünk családjunkban, mint a vízésés. Hatalmas erővel, erőbedobással, néha nagy dérral-durrall, és mindenekelőtt nagy sebességgel. Rohanunk!

A forrás csendesen csobog. Néha alig látszik meg – ám abból nőnek a folyók. Jó volna kicsit lelassulni, megállni, örülni annak, ami van. Jó volna végiggondolni időbeosztásunkat, megtalálni a hangsúlyokat és a színeket az egybefolyó napokban, különböző feladataink között. Jó volna megcsodálni azt az életszakaszt, amelyben éppen járunk, s így ajándékként elfogadni családjunkat, lehetőségként megélni mindennapjainkat.

S ez a megállás különösen is vonatkozik ünnepeinkre. Jó volna belemerülni az előttünk álló nagyhétbe és húsvétba, de hogyan is tegyük? A karácsonyt még könnyen elmeséljük a gyerekeknek – de hogyan tudjuk átadni, mi történt nagyhéten, s az miért jó nekünk?

Ezért hívjuk a családokat – szülőket, gyermekeket, nagyszülőket – erre a napra reggel 9 órától. Együtt játszunk, mesét hallgatunk, érdeklődési körök szerint csoportosan beszélgetünk. A felnőttek dr. Kodácsy-Simon Eszter, az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanárának előadását hallgatják, a gyerekek kézműveskednek. Családos napunkat istentisztelettel zárjuk 16 óra tájban.

A jelentkezéseket kérjük március 16-ig a lelkészi hivatalba eljuttatni. A részvétel díjtalan.

A rendezvényt a Reformáció 500 keretén belül az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatja.

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!”

(Ézs. 55, 6)

2016. január 29-31. között került megtartásra Révfülöpön, a sorban immár tizedik Luther Konferencia.

A címadó ige volt a vasárnapi záró istentisztelet alapigéje.

A konferencia vacsorával, majd **Isó Dorottya** lelkész nőköszöntője után áhítattal kezdődött, melyet Weltler Gábor lelkész tartott.

Ő arról beszélt, hogy sokan nyilatkoznak úgy, hogy ők „a maguk módján vallásosak”. Nincs „fotelkereszténység”.

Nem mondhatunk le a lényegről, a közösségről, az együvé tartozás élményéről, a templomba járásról. Szüntelenül figyeljünk az evangéliumra, melyet a templomban hallhatunk, mert csak ez újíthatja meg személyes életünket és egyházunkat.

Dr. Reuss András professzor emeritus esti előadásában Luther Márton cselekedeteiről vallott nézeteiről beszélt. Eloszlatta azokat a téves nézeteket, hogy Luther szerint nem szabad beszélni a jó cselekedetéről. Csak azok a cselekedetek jók, melyeket Isten parancsol. Tetteinket nem az emberek mérik meg, hanem Isten, akinek színe előtt mindannyian egyformán meztelenül állunk. Az ember kizárólag a hit által, s nem cselekedetei által újulhat meg. Isten nem vár arra, hogy valamit adjunk neki, hiszen nincs szüksége semmi olyanra, amit mi esetleg képesek lennénk adni. Azt várja el tőlünk az Úr, hogy felebarátainknak adjuk meg mindazt, ami tőlünk telik. A hit és a cselekedetek egymástól elválaszthatatlanok, a hit kizárólag eleven, cselekvő dolog lehet. Erre mutat rá egészen egyértelműen Luther Márton.

A konferencia második napjának kezdetén **Balicza Iván**, a budavári gyülekezet nyugalmazott lelkésze tartott reggeli áhítatot.

A konferencia délelőtti programjainak nyitányaként a házigazda, **dr. Hafenscher Károly** beszélt a reformáció közeledő, 500. jubileumi emlékévének előkészületeiről. A Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinatának lelkészi elnöke a Kormány Reformáció Emlékbizottságának munkáját is irányítja. Ebben a minőségében elmondta, hogy már az idei október 31-e is okot ad az ünneplésre szerte a világon, így Magyarországon is. 2017. január 6-án a MŰPA-ból adnak tudósítást az emlékév hivatalos megnyitójáról, október 31-én pedig a Papp László Sportarénába tervezett záróünnepségről.

Az emlékévre készülve, érezhetően megélnékült a katolikus és református testvéreinkkel folytatott párbeszéd. Ez elvezethet oda, hogy a nézetkülönbségek hangoztatása helyett inkább azt keressük, ami minket, Krisztusban hívőket összeköt. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a gyülekezeteken is múlik az, mennyire tudják megtölteni tartalommal az emlékévet.

A „martinológia” titokzatos tudományába igyekezett bevezetni hallgatóságát színes, szórakoztató előadásában **dr. Ittész Gábor**. Beszélt Szent Mártonról, elmesélte az Európa-szerte méltán tisztelt férfiú életét és nemes cselekedeteit. Hosszan beszélt a mi wittenbergi Mártonunkról is, aki legalább annyi értékkel ajándékozta meg a világot, mint az egykori Szent Márton. Luther műveiben visszatérően jelen van Szent Márton szellemisége, akit a reformátor példás kereszténynek, türelmes, szentéletű püspöknek tartott.

A reformátor munkásságának talán legfontosabb részével, igehirdetői tevékenységével foglalkozott előadásában **dr. Fabiny**

Tibor professzor, az igehirdető Lutherről tartott előadást. Emlekeztetett arra, hogy a hit hallásból ered, vagyis a szóbeliség mindig is döntő szerepet játszott Isten igéjének terjesztésében. Jézusnak egyetlen általa leírt sora sem maradt ránk, személye mégis máig alapvetően határozza meg az emberiség jelenős hányadának életét. Luther mindig a hang és a szív együttműködésére, kapcsolatára épített, tudva azt, hogy az igehirdető szavait valójában nem ő maga, hanem Isten rendezi sorba. A Luther által gyakorolt, Krisztus-központú igehirdetésben maga Isten cselekszik.

Dr. Joób Máté az evangélikus spiritualitásról tartott emelkedett lelkiségről tanúskodó előadást Ismertette azt a felmérést, melyből kiderül, hogy az evangélikusoknak csupán a fele imádkozik naponta, alig egyhetedük olvassa rendszeresen a Bibliát, önkéntes munkát pedig szinte egyáltalán nem végeznek.

A spiritualitás ápolása az egész egyház, vagyis mindannyiunk küldetése hangsúlyozta az előadó.

A konferencia záró előadását **dr. Kamp Salamon** karnagy, országos egyházzenei igazgató tartotta. Luther és J. S. Bach között felfedezhető szellemi, spirituális hidakról beszélt. Dr. Kamp Salamon csodálatos muzsikával és briliáns kottaelemzésekkel gazdagon tarkított előadást tartott.

A nap végén **Balicza Iván** nyugalmazott lelkész tartott esti imádságot.

A konferenciát, a közel három napos, tartalmas együttlétünket **Ittész János** nyugalmazott püspök igehirdetése zárta.

Az igehirdetés alapigéje az írásom címében olvasható. (Ézs. 55,6-11)

A résztvevők az úrvacsora szentségében részesülve zárhatták a magas színvonalú, lelki töltődésre és nem utolsósorban tanulásra alkalmas hétvégét.

Prépost Károly

Nagyheti igehirdetés sorozat

A nagyhét a böjti időszak legbensőségesebb ideje – Jézus Krisztus szenvedéstörténete naponként szembesít önmagunkkal, világunkkal – és Isten szeretetének meg nem érdemelt, különleges nagyságával. Ebben segít az áhítat-sorozat. Ebben az esztendőben Jézus kereszten mondott hét szava hangzik fel közöttünk, amelyet az evangéliumok feljegyeztek számunkra, ezek segítik ünnepre-készülésünket.

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel” (Zsolt 100,2)

Ez az Evangélikus Presbiterok Országos Találkozójáról szóló írás egy tavalyi eseményről tudósít. A tavalyi év utolsó Hírmondójából (karácsonyi szám) más fontos közlendők miatt kimaradt. Egyházunk életében fontos összefüggéséről lévén szó, most utólag közzé tesszük.

2015. szeptember 19-én volt a Magyarországi Evangélikus Egyház által rendezett Evangélikus Presbiterok Második Országos Találkozója. Ezen az országos összefüggésű gyülekezetünkben négyen vettünk részt. Talán lehetünk volna többen is, hiszen presbitériumunk 25 főből áll. Az ilyen alkalmak nemcsak színvonalas előadások hallgatására nyújtanak lehetőséget, hanem a különböző helyzetben lévő gyülekezeteket, intézményeket is meg lehet ismerni, személyes kapcsolatokat lehet teremteni, vagy a meglévőket ápolni. Véleményeket lehet cserélni. Talán a saját gyülekezetünket is jobban el tudjuk helyezni, ha sok másik gyülekezet működését, gondjait megismerjük. Az is cél volt, hogy a félidőhöz érkezett közös szolgálatunk megújításához ismereteket kapjunk. Töltekezhettünk a reformáció 2017-ben sorra kerülő 500. évfordulójának méltó megünnepléséhez.

Már a kezdés előtti várakozást Szinesítette az Országos Fúvós Együttes muzsikája. A „Tüske Csarnok” előtti téren megilletődve hallgattam az Erős vár a mi Istenünk kezdetű himnuszunkat. Már akkor éreztem, hogy evangélikus testvéri közösségekben fogom tölteni a napot.

Együttlétünk **Gáncs Péter** püspök áhítatával kezdődött.

Gáncs Péter püspök az IPT 4,10 („Amilyen lelki ajándékokat kapatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.”) igevers alapján tartott áhítatában azt hangsúlyozta, hogy „mindannyian karizmákkal megajándékozottak vagyunk és ezt újra fel kell fedeznünk magunkban, a megajándékozottság tudatába kell lennünk. A bicska motívum, mely az összefüggés szimbóluma volt, a megosztás és a megnyitás eszköze lehet. Egy bicskával fel lehet szeletelni egy vekni kenyeret, egy rőf kolbászt, bármit, amit megoszthatok másokkal. Szomjasan ki tudok nyitni egy üveg italt. Isten csodálatos eszköztárat adott, hogy legyen mivel megosztani az ajándékokat.”

„Isten jó sáfárai ülnek itt, ebben a sportcsarnokban. Ő a tulajdonos. Nem attól vagyunk jók, mert jónak születtünk, mert kiképeztük magunkat és mindent tudunk. Mi az elhívó Úrtól lehetünk szebbek, jobbak. „Ne kényszerből legyünk presbiterok, ne csak azért, mert nem volt más, aki elvállalja, mert elvárás volt felénk. Legyen kiüntetés, öröm számunkra, hogy presbiterok lehetünk!”

Pröhle Gergely országos felügyelő köszöntésében arra hívta fel a figyelmet, hogy a reformáció kezdetének 500. évfordulója nagyszerű apropót ad a találkozónak, hiszen ez világtörténelmi összefüggésbe helyezi ezt a találkozót. Utalt a világban elindult óriási emberáradat kihívásaira. Ez jelzi európai civilizációnk, életünk sérülékenységét és jelzi azt is, hogy mennyi kötelezettségünk van. Mennyi mindenre kell elgondolkoznunk ahhoz, hogy egyszerre tudjuk védeni a keresztény közösséget, és tudjunk keresztényként felebarátainkhoz odafordulni.”

Utalt a presbiterok civil foglalkozásának és egyházi szolgálatának kettősségére.

Hangsúlyozta, hogy mindannyiunk értéke a különböző tapasztalat és sokszínűség. Tudatosan építeni kell azokra a tapaszta-

latokra, amiket a presbiterok a mindennapi munkájukból hoznak és összhangba kell kerülni a munkahelyen is a keresztény tanítás elvárásaival.

Az 500 éves reformátori hagyomány tükrében példát kell mutatnunk keresztény felelősségünkről a világban, gyakorlatiasságunk és elvi elkötelezettségünk segítségével. A plakáton ábrázolt svájci bicska akár negatív értelemben is használható, mert arra is jó, hogy „leszalámizzanak” bennünket. Lehet a különböző lelkiségek, anyagi érdekek kapcsán leszalámizni egy egyházat, lehet lelkész és gyülekezet összefüggésében leszalámizni egy közösséget. Legyen ez a bicska, a Gyülekezeti és Missziói Osztály szimbólumának, a termékeny gránát almának a felszeletelésére használatos eszköz! Becsüljük meg a sokféleséget, hogy sokféle lehet az egyház népe, de ez a valódi érték. Kifelé is mutatni kell az egyházunk értékeit.

Figyelmeztetett, hogy a félidőben sok kérdést át kell gondolni: jó-e a struktúránk, tudunk-e élni az élénk táruak lehetőségekkel. „Egy 500 éve együtt lévő közösség vagyunk, világméretű összefüggésekben is tudunk olyat mondani, amely bizonyított erejű volt. Feladatunk, hogy a következő évtizedekre ennek a felelősségnek a tudatában, örömmel tervezzünk.”

Jeszenszky Géza történész, politikus előadásában a reformáció történelmi mérlegét vontta le. Bemutatta, milyen tényezők alapozták meg a lutheri reformációt, miért tudott a reformáció olyan gyorsan elterjedni Európában, miben formálta át az európai gondolkodást Luther. Elemezte a reformáció szerepét Európa gazdaságának megerősödésében. Utalt a reformáció és a pluralista gondolkodás alapjaira, a protestáns irányzatok sokszínűségére és a vallásháborúktól ívet rajzolt egészen a vallási türelemig.

„A reformáció éppen úgy járult hozzá az egyetemes kereszténység megtisztulásához, hibái levétközéséhez, ahogy a kapitalizmus bírálta, megreformálta és megmentette a piacgazdaságot. A reformáció egyes dogmái lehetnek túlhaladottak, de szelleme, eszméi ma is érvényesek, hatnak, illetve ha már nem hatnak, annak az egész emberiség fogja súlyos következményeit viselni” - állította.

A délelőtti hátralévő részében a résztvevők megtekintették a Zákus Média Centrum és az evangélikus.hu kisfilmjeit. Ezt pódiumbeszélgetés követte, melyen kiértékelésre kerültek a látott kisfilmek.

Fabiny Tamás déli imádsága után a közös ebédre került sor, majd délután a szekcióülésekkel folytatódott a program.

A két szekcióban összesen nyolc előadás hangzott el, tehát személyenként két-két téma megbeszélésén való részvételre volt lehetőség. A mi kis csoportunk hat fórumról hozott információkat, az alábbi elosztás szerint:

Mészáros Magdolna:

1. Szekció 2. téma (Képzett presbiter)
2. Szekció 3. téma (Luther film)

Molnár László:

1. Szekció 1. téma (Gyülekezet és lelkész közötti konfliktusok jellemzői és kezelési lehetőségei)
2. Szekció 1. téma (Iskolai hitoktatás és gyülekezet)

Prépost Károly:

1. Szekció 3. téma (Reformáció 500)
2. Szekció 2. téma (Hagyomány, hűség, áldozathozatal, derű; “az öregek szótára”)

Szinnyei Katalin:

1. Szekció 2. téma (Képzett presbiter)
2. Szekció 3. téma (Luther film)

Következzen most a résztvevők beszámolója:

„A képzett presbiter! – A presbiterképzés jövője, a jövő presbiter” a program vezetője Hafenscher Károly volt.

Nagy lendülettel, helyenként humorral fűszerezve ecsetelte a képzés fontosságát, hasznosságát. Hangsúlyozta: a gyülekezetet szolgáló, a gyülekezetért felelős presbiterre nagy felelősség hárul. Hogy képes legyen jól szolgálni, tanulnia kell a presbiteriséget is. Tanulnia kell az egyházismeretet, el kell sajátítania a hit alapvető tudásanyagát. A gyakorlati tennivalók mellett állandó kísérelje kell legyen a Biblia és az énekeskönyv. Mindehhez az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ Révfülöpön egyszerű lehetőséget biztosít presbiterképző tanfolyamán. A képzés változatos, érdekes formában történik, országosan a 3000 presbiterből 300-an vettek részt eddig. Megszólította a jelenlévők közül azokat, akik már elvégezték a tanfolyamot, és kérte, hogy osszák meg a hallgatósággal a tapasztalataikat. Üzenete: a tanítvány folyamatosan tanul, képzi magát, ha nem, alkalmatlan lesz a gyülekezet életében felelősen részt venni.

„Képesek vagyunk rá! Illusztráció és igehirdetés” - Vetítéssel egybekötött beszélgetés a Luther-rajzfilmről

A 12 részesre tervezett Luther-rajzfilm előkészületeiről Richly Zsolt rajzfilmrendezővel Fabinyi Tamás püspök úr beszélgetett. Láthattunk filmet a műhelymunkáról majd ízelítőt kaptunk a filmből. A Luther római útjáról szóló részt vetítették le, majd a nézők hozzászólásai, kérdései következtek. Milyen lett Luther figurája? Ebben a részben egy csetlő-botló, Róma furcsaságaira mulatságosan rácsodálkozó, ugyanakkor meg nem alkuvó, a csábításoknak nem engedő, nyitott és kritikus szemmel járó fiatal szerzetes mutatkozik meg. Ne feledjük, hogy a rajzfilm elsősorban a gyerekek számára akarja közel hozni a reformátor Luther alakját, ezért a könnyed hangvétel, hogy az alkotók nem annyira áhítattal, hanem inkább humorral közelítik meg a főhőst. A televízióban részenként vetítik majd, az 500 éves évforduló évében. Kíváncsian várjuk a teljes anyagot, reméljük, hogy sokan megnézik majd és nem csak evangélikusok.

„Amikor nem ÉS, hanem VS. Gyülekezet és lelkész közötti konfliktusok jellemzői és kezelési lehetőségei.” Előadó: Ugrin Erzsébet.

Nagy létszámú hallgatóság várta az előadót (bizonyára a konfliktuskezelésben sokunknak szüksége van a segítségre), aki elsősorban elméleti oldalról próbálta meg tudatos cselekvésre ösztönözni a jelenlévőket. Ismertette a konfliktusok okait (- érték, - érdek, szükséglet, - kapcsolat, - struktúra, - információ), konfliktuskezelés hibás formáit (- nem cselekszünk mikor kellene, - cselekszünk, mikor nem kellene, - nem a megfelelő szinten cselekszünk), valamint a reagáló magatartási formákról beszélt. A magatartási formákat egy téglalap négy sarkára és az átlók metszéspontjára helyezve szemléltette a megoldáshoz vezető utat.

Elkerülés	Alkalmazkodás
Versengés	Együttműködés
	Kompromisszum

Ezen stratégiák szakszerű leírása a következő:

Elkerülő stratégia: Az egyén nem mond le az igényeiről, hanem magát a konfliktushelyzetet igyekszik kikerülni

Versengés: Győztes/vesztes stratégia: A felek a konfliktust harcként értelmezik, győzelemre, a másik legyőzésére törekednek, megegyezés nincs.

Alkalmazkodó stratégia: Lemondás az érdekek, vágyak érvényesítéséről: félelemből, kényszerből, avagy hosszabb távú érdekek miatt, megfontolt döntés alapján a konfliktus első jeleit észlelve.

Együttműködés: Problémamegoldó (győztes/győztes) – stratégia: A résztvevők a probléma olyan megoldására törekednek, amelyben mindkét fél érdekei, szükségletei, meggyőződésai érvényesülnek. Kölcsönösen elfogadják a másik fél önérvényesítését, vállalják az önalávetést, készek együttműködni, empátikusan viselkedni a legjobb megoldási alternatívák megtalálása érdekében. A közösen elfogadott megoldás mellett mindkét fél elkötelezett.

Kompromisszumkereső stratégia: Közösen elfogadható megoldás keresése a cél, amely mindkét fél számára kielégítő (noha gyakran mindkettejük számára rosszabb, mint amit eredetileg szerettek volna). Egyenrangú felek között gyakori; az erőviszonyok változásával az erősebb fél a másik legyőzésére törekszik.

Az elkerülés és versengés stratégiája nem ad megoldást.

Az alkalmazkodó és együttműködő stratégiákhoz kompromisszumkereső stratégián át vezet az út.

Az idő rövidege miatt az előadás végén minimális idő maradt a kérdésekre, tapasztalatcserére. Bízom benne, hogy egy hasonló találkozáskor lesz folytatása az előadásnak.

„Iskolai hitoktatás és gyülekezet. Hoz vagy visz?” Előadó: Kodácsy-Simon Eszter.

Az előadás első részébe rengeteg számadatot kaptunk a hitoktatásról. Az általam feljegyzettek: - 44 hitoktatói állás, - 2009-ben 17.000, 2014-ben 21.800 hitoktatásban részesülő diák, - hitoktatásban részesülő csoportok átlaglétszáma 2013-ban 3,47, 2014-ben 3,48 fő.

Az előadó az érintettek szempontjából elemezte, hogy mire milyen hatással volt a kötelező iskolai hitoktatás bevezetése. Érintettek: - gyerek (+), - szülő, család (+), - lelkész (+,-), - hittanár (+,-), - iskola (-), - egyház (+,-), - gyülekezet (+,-). Összességében nehéz eldönteni a „hoz vagy visz” kérdését. Minden gyülekezetben külön-külön kell megvizsgálni a hatást és figyelembe kell venni a helyi sajátosságokat. Az előadó kiemelte a hitoktató személyének fontosságát, rátermettségét, karizmáját.

„Reformáció 500 – A legfontosabb, amit egy ünnepért tehetünk: az előkészület” Előadó: dr. Birkás Antal

Az előadó beszélt az eldöntendő kérdésről: Megemlékezés vagy ünnepelés legyen 2017-ben? Volt szó a létrehozott bizottságokról.

Közösen ünnepeljünk-e a katolikusokkal? Vannak-e közös pontjaink, programjaink? Prioritást élveznek a fiatalok, vidéki városok.

A nemzetközi dimenzió is fontos. Pl. Németországi magyar napok, közös állami és egyházi programokkal.

Reformációi emlékút szervezése. Reformációi vándorbusz járja az országot. A felsorolás természetesen csak ízelítő a tervezett programokból. Az előadás a sáfárokról szóló bibliai idézettel zárult. „Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon.” (1Kor.4,2)

„Hagyomány, hűség, áldozathozatal, derű. Csak néhány szó az öregek szótárából” Az idősök helyzete gyülekezeteinkben.

Előadó: Körösi Krisztina

Az idősök helyzetéről referáló lelkész nő statisztikai adatokat ismertetve elmondta, hogy az evangélikusok fele 50 év feletti.

(Az ország lakosságára nézve ez a kor 40 év) Ironikusan fogalmazva „van kinek prédikálni”, hiszen a templomba járók nagyon jelentős része az idős korosztályhoz tartozik. Sok esetben az idős szülők fizetik gyermekeik helyett az egyházfenntartói járulékat.

Leginkább közösségekre, emberi kapcsolatokra van szükségük. Erre szolgálnak a kiscsoportok. Fontos a nyomon követés.

Ki hiányzik? Miért hiányzik? Érdekes szempont a tanítás kérdése arról, hogy hogyan kell megöregedni? A humor nagy segítség lehet ebben. Sík Sándor írja: „Humort, humort önts szívembe, Meghallgatás Istene!” Az érem másik oldaláról is esett szó. Az idős embernek is van felelőssége. Szép irodalmi megfogalmazásként elhangzott az „Öreg ember reggeli imája” című írás. Ebből egyértelműen kivetődik az Istennel való kapcsolat, hisz őt hívja segítségül az imádkozó. „Segíts, hogy megértsem az elfoglalt, küszködő, ideges fiatalokat és szeretettel elfogadjam őket olyanoknak, amilyenek.”

A szekcióban folyó megbeszéléseket egy rövid kiértékelés követte. Minden csoportból egy önként vállalkozó személy röviden összefoglalta az ott hallottakat.

Szemerei János püspök úti áldása és az „Erős vár a mi Istenünk” eléneklése után, sok információt begyűjtve lelkiekben gazdagodva indulhattunk haza.

A tudósítást összeállította:

Prépost Károly (egyik résztvevő)

A VÁLASZ

*Két férfi lép elő,
két fogoly, ki válaszra vár,
s közülük csak egy szabad,
mert Ő a választ tudja már.*

*Az egyik vadul szorítja bilincseit,
gúnyos mosoly arcán,
s vérszomjas szeme máris
következő áldozatán.*

*A másik? Csak hallgatva vár,
lesütött arccal, ott benn,
az Atyához bocsánatért kiált,
mert Ő a választ tudja már.*

*“Barrabás!” – zúg a tömeg,
óra esett a választás.
Te is ott voltál, ne tagadd!
A múlt változhatatlan áll.*

*De most, Ő, a
Megszégyentett Király,
ki érted a halált is
vállalta a Golgotán*

*halkan suttogja csupán:
“Ragadd meg
Istened
feléd kinyújtott karját!”*

G.E.

”Menj, és nézd meg, jól vannak-e testvéreid és a nyáj”

(Mózes I. könyve 37, 13)

Dr. Fabiny Tamás, külkapcsolatokért felelős, evangélikus püspök ezzel az igével kezdte az áhítatot, 2016. január 26-án a finn testvérgyülekezeti napon, az Északi Evangélikus Egyházkerület Püspöki Hivatalában.

A finnekkel közös Atyánk és egy pásztorunk van – hangsúlyozta a bibliai ige alapján – és ahogy figyelünk pásztorunkra, úgy kell figyelniük egymásra is, folytatta a prédikációt.

A finnekkel az 1930-as években kezdődött a kapcsolat, ami azóta is elevenen működik. Egymással megosztjuk tapasztalatainkat, a jót és a rosszat is. Mindez jobbító szándékkal történik. Mi magyarok készek vagyunk arra, hogy megismerjük, elfogadjuk a finneket abban a tudatban, hogy ők is ezt teszik velünk.

Az áhítat után lehetőség nyílt minden jelenlévő egyházközségi tagnak beszámolni a gyülekezetben folyó testvérgyülekezeti munkáról. Gyülekezetünket, Bencze András lelkész sűrű elfoglaltsága miatt Prépost Károly másodfelügyelő, és Prépost Károlyné a finn kapcsolatok felelőse képviselte.

Baranyay Csaba kőszegi lelkész, az országos magyar-finn kapcsolatok felelőse ismertette az aktuális finn híreket, melyeket megosztok az olvasókkal.

Ahogy Európában, Finnországban is meghatározó volt a menekült kérdés. Az egyház ideiglenes szállások nyitásával, ételosztással, ruhaneművel támogatta őket.

A világ legnagyobb gyülekezete továbbra is Jyväskylä-ben van (Finnország) 100 000 fővel.

1960-ban a lakosság 96%-a volt evangélikus, 2015-ben ez a szám 73%-ra csökkent, miközben az összlakosság száma nőtt. Tehát elég erős a szekularizáció.

Megtudtuk, hogy Szent Henrik ünnepén helsinki püspöki delegáció járt Rómában, Ferenc pápánál. Az ökumenikus istentiszteleten Samuel Sami oului püspök és az oului kórus szolgált.

A következő finnugor lelkészkonferenciát az Inkeri egyház szervezi. A finn testvérek készülnek a reformáció 500. évfordulójára, jelszavuk: Kegyelmet! A reformáció városának Turkut választották. 2017. május 25-én országos programokat fognak tartani.

Ezután kerekasztal beszélgetés következett olyan lelkészek jelenlétében, akik ösztöndíjasok voltak (régebben, illetve a közel múltban) Finnországban. Nagyon tartalmas beszélgetésnek voltunk hallgatói.

Ezzel befejeződött a püspöki hivatalban szervezett program, a finn nagykövet meghívására átmentünk a finn nagykövetségre, ahol Petri Tuomi-Nikula, 2016. jan. 1-től hivatalban lévő finn nagykövet fogadott bennünket.

Nagyon jó érzés volt, hogy a gyakorlatilag még csak 6 napot itt töltött nagykövetnek fontos volt az egyházi személyekkel találkozni. Ennek hangot is adott köszöntőjében, nem titkolva, hogy milyen szerepet játszik életében keresztényi élet. Meghitt beszélgetés jellemezte az egész estét, és kölcsönösen ígéretet tettek egymásnak (püspök-nagykövet), hogy a későbbiekben is szoros kapcsolatot ápolnak egymással.

Prépost Károlyné

A gyónásról

(Az elfelejtett kegyelmi eszköz)

A zárójeles alcím az evangélikus Észak nagy püspök-teológus-lelképásztorától (Bo Giertz) származik. Tudatosan kiélezett formájával szinte vádiratként hangzik saját magunk ellen. A gyónásról szóló evangélikus tanítást őrizték és őrzik a hitvallási iratok, őrizi a Kis Káté is, de az evangélikus kegyességi gyakorlatban valóban majdnem a feledésbe ment kincsek sorsára jutott. A felejtésnek két formája a mai napig él: nyugodtan temetni lehet, mert meghaladott egyházi (római) maradványnak tekintendő. a nevéől is óvakodni kell. Gyanús azzal kezdeni, hogy „Gyónom a mindenható Istennek...”, legyen inkább: „Vallom előtted szent és Igaz Isten...”. Másrészt hazai gyakorlatunkban a szót magát, de a tartalmát is olyan mértékben terheltük rá az Úrvacsorára, hogy azt a gyónás is és az Úrvacsora is megszenvedte.

A gyónás a bűnnel kapcsolatos. Felejtése igazából az Istent felejtő, akaratával szembe forduló bűnös ember menekülési kísérlete. A zsolttáros még tudta, hogy amíg elhallgatta és így felejteti akarta vétékét, „megavultak a csontjai”, egész valója kárát vallotta. Egyik teológia professzorunk helyreigazította, ha valaki elnézést kért valami elrontottért vagy elmulasztottért, bocsánatkérés helyett.

A bűnt nem lehet felejtetni, sem elnézést kérve elintézni, csak megbánni és meggyónni.

Gyónhat az evangélikus? Az Ágostai Hitvallás Apológiája a gyónást a szentségek közé sorolja. Jézus Krisztus rendelése emeli erre a „rangra”. A reformátor elveti a gyónási kényszert, de egész életében él a gyónás lehetőségével. A Kis Kátében a gyónás rendjét is tanítja és taníttatja. A feloldozás felszabadító öröme és ereje készítette erre. Nem a töredelem, a bűnbánat mélysége foglalkoztatta, hanem a feloldozás ajándéka térdeltette le. A gyónás felejtése semmivel sem jobb a formalitással silányított gyónásnál, vagy a tudott, de gyakorlattá nem lett

tanításnál. „Jobban szeretném megélni a töredelmet, mintsem tudni annak definícióját.” (Kempis Tamás)

Kinek gyónjunk? Istennek, de ember előtt. Jézus Krisztus úgy rendelte, hogy ember szájába adta a bűnbánatra hívó szót is, meg a feloldozás evangéliumát is. Nem a bűnbánó imádság oldoz fel, hanem a Jézus bocsánatát meghirdető szolgája szava. Akkor is, ha a gyülekezet közösségében történik, akár négyszem, azaz hatszem között.

Hogyan gyónjak? Nem informálok az Istent, hanem bánom, amit vétettem. Jogos volt a gyóntató kérdése: „Most meséled nekem, vagy bánod?” Elhangzik az intés is: „Magadról beszélj, ne más vádolj!” Az áthárítás maga is bűn.

Bizalommal gyónhatok. Aki hallgat, az eskü kötelezi a titoktartásra. Amit hallott, abból nem lehet társalgási anyag, se igehirdetési „kis színes”.

Mikor gyónjak? Szabály nincsen, de bátorítás van. Amikor felébred a lelkiismeret szunyókáló macskája”. A Szentlélek Úristennek gondja van arra, hogy újra meg újra ébresztgesse. Hogy bemutasson magunkat a parancsolatok, Jézus summázó szava és az apostoli tanítás tükrében, és a feloldozás fényében. Gyónni imádságban is lehet, de feloldozást nem postázhatom ki magamnak.

És ha nincs kedvem hozzá? Attól a bűn még marad, de „rossz kedvünk telét” a hit bizalmával fogadott feloldozás átmelegítheti.

Ne felejtjük ki a gyónást a „kegyelmi eszközök” gazdag sorából. Az „értünk, emberekért és üdvösségünkért” jött Krisztus ajándéka ez számunkra.

Fehér Károly ny. esperes

Attila elment...

1956. szeptember 1-én találkoztam Tóth Attilával Sopronban, amikor kezdő középiskolás diákként először léptünk be a Híradásipari Technikum kapuján. Osztálytársak lettünk. Megismerkedésünket segítette, hogy a kollégiumban szobatársak voltunk, így az iskolai órák után is sok időt töltöttünk együtt. Sokat beszélgettünk szülőfalunkról, családunkról, és így derült ki, hogy mindketten evangélikusok vagyunk. Az októberi forradalmi események után megcsillant a remény, hogy szabadon gyakorolhatjuk vallásunkat, de a politikai visszarendeződés miatt minden vallásos megnyilvánulást, templomba járást megtiltottak. A kollégiumban katonás fegyelem volt, meghatározott ideje volt a kimenőnek. Ezt kihasználva sokat sétáltunk a városban, beszélgettünk. A vasárnap délutáni kimenők idején a hegyeket jártuk, kedvenc helyünk volt a Károly-kilátó. Attila meghosszabbítva a délutáni kimenőt rendszeresen elment a vasárnap esti istentiszteletre. Ezt többed magammal nem mertük megtenni, de Ő igen. Ilyenkor mindig aggódva figyeltem az órát, hogy visszaér-e kapuzás előtt a kollégiumba. Lebukás esetén szigorú büntetés járt volna, többszöri kihágás a kollégiumból történő kizárást jelentette. Hála Istennek, ilyen dolog nem történt. Attila szeretett vallásos témákról beszélgetni, sokszor idézett a Bibliából. Kedvence volt az 53. számú énekünk, amit gyakran énekelgetett: „Hogyne dicsérném az Istent, Zengedező énekkel...” Szeretett énekelni. 1960. nyarán, az érettségi után Székesfehérvárra kerültünk a VIDEOTON Gyár elődjébe (Vadásztöltény Gyár). A rádió és televízió gyártás területén dolgoztunk. Attila rövid idő múlva felvette a kapcsolatot a fehérvári Evangélikus Gyülekezettel. Én, sajnos csak sokkal később követtem példáját. Az évek folyamán munkahelyeink változtak, de mindig megtaláltuk egymást. Attila aktívan részt vett a gyülekezeti munkában, több cikluson át presbiterként is. Lehetőség szerint minden egyházi alkalmon ott volt. Nagyon szerette a zenés alkalmakat, az orgonazenét. Ha nem láttam, akkor is tudtam, hogy ott van az istentiszteleten, mert éneklései „elárulta” Őt. A társceházak templomait is szívesen látogatta, rengeteg ismerőst, barátot szerzett város szerte. Jól mutatta ezt a búcsúztatásán megjelent sok ember, tele volt templomunk. A nyár végén észrevettük a változást, Attila lefogott. Betegségét méltósággal, zokszó nélkül viselte. Kérdésünkre mindig az volt a válasza: köszönöm jól vagyok. A karácsonyi ünnepekben már láttuk küzdelmét, de az Úrvacsora vételét nem mulasztotta el. A korábbi években már leküzdött egy súlyos betegséget, de most nem sikerült, a gyilkos kór győzött! Attila az Örök Hazába költözött.

Isten veled Barátom, nyugodj békében!

Pirka Lajos

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őröla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet, a Hírmondó 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, vagy az aktív munkatársak közül egy-egy személyt, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön.

Most következzen Báles István presbiter, a zsinat nem lelkészi megyei küldöttének bemutatkozása.

Báles István vagyok, 1977-ben születtem Székesfehérváron. Születésem után a bakonyicsereyi evangélikus templomban kereszteltek, 1991-ben a székesfehérvári gyülekezetben konfirmáltam. Van egy öcsém Máté, akinek közgazdász és jogász végzettsége van és a Székesfehérvári Törvényszéken dolgozik. Szüleink jó példával jártak előttünk, keresztény lelkületben neveltek bennünket. Gyermekként részesültünk mindabban, amit az apa és az anya együttesen tud adni egy család életében.

Diplomát Győrben az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán szerzetem népművelő szakon, majd a Pécsi Tudomány Egyetem Bölcsész Karán történelemszakként végeztem. Mindig érdekelt a vallás és egyházpolitika, ezért is írtam a szakdolgozatomat az 1894/95. évi egyházpolitikai törvények elemzéséről.

1996-ban a székesfehérvári evangélikus templomban házasodtam össze feleségemmel, Ritával, aki római katolikus. Katolikus testvéreink a házasságot szentségnek tartják, s ennek kiszolgáltatására csak katolikus pap közreműködésével és jelenlétében kerülhet sor. Mi evangélikusok a házasságot Isten rendjének tartjuk, amely egyszeri és felbonthatatlan, de nem tekintjük szentségnek, amelyhez az üdvösség ígérete fűződne. Tiszteletben tartottuk a másik meggyőződését, ezért esküvön-

kon mind a két egyház lelkészének szolgálatát kértük. Négy gyermekünk született. Rita és István már konfirmáltak gyülekezetünkben, Zsigmond és András két év múlva fognak.

15 évet dolgoztam a Philipsnél különböző területeken, a gyártástól a minőségbiztosításon át a szakszervezet és üzemi tanács vezetéséig. A gyár megszűnése után a közművelődésben helyezkedtem el.

2012-ben választott meg a gyülekezet közgyűlése pótpresbiternek, majd a Szebik házaspár sajnálatos lemondása után lettem gyülekezetünk presbiter. 2012-ben a Fejér-Komárom Egyház-megye közgyűlése megválasztott a zsinat nem lelkészi megyei küldöttének. A zsinat feladatáról, munkájáról már egy korábbi Hírmondóban beszámoltam.

Mióta egyházi tisztséget viselek, folyamatosan látom azokat a nehézségeket, amelyek egyházközségünk illetve az országos egyház életében jelen vannak. Tudom, hogy a sikeres szolgálat közös erőfeszítést, másokkal való együttműködést igényel, még akkor is, ha gyakran nem értenek egyet velem vagy én nem értek egyet másokkal. Sokáig kerestem arra a kérdésre a választ, hogy „Mi Isten alternatívája az emberek tetszésének keresése helyett”? A választ Pál apostolnál találtam: „És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjete” (Kolossé 3:17) Mindannyian az Úr Jézus képviselői vagyunk, őt szolgáljuk, ezért egyedül ő jogosult megítélni szolgálatunkat. Ő hívott el és a menny minden erőforrása a rendelkezésünkre áll. A fáradtság és a küzdelem a szolgálat velejárója, de nem egyedül kell megbirkózni vele. „... mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő jó kedvéből.” (Filippi 2:13) Erős vár a mi Istenünk!

Báles István

„...Nagyobb öröm adni, mint kapni...”

(ApCsel 20, 35)

Már a böjtben járunk, egy hónap múlva itt a húsvét. A fenti igével mégis még az advent időszakot szeretném visszaidézni. Hosszú évek gyakorlatát folytatva, 2015-ben sem maradt el az adventi vásár a gyülekezetben. Ez nem a hagyománytiszteltetésnek szólt. Számos gyülekezeti tag már jóval korábban jelezte, hogy készül a vásárra. Értékes, saját készítésű ajándékok jöttek létre, aminek még az ajándékozási kedv, és az adni akarás is növelte értékét. Pontosan erre szeretnénk még jobban felhívni a figyelmet, a magunk által készített munka, a hozzáadott szeretet az egymásra figyelés, és annak az érzékeltetése, hogy a másik ember milyen fontos számunkra.

Az eredmény nem maradt el, szinte minden termék megvásárlásra került, ezzel örömet okozva egymásnak. A sornak még nincs is vége, hiszen az összegyűlt pénz (115 400.- Ft) olyan emberek megsegítését szolgálja, akiknek nagy szüksége van rá.

Még két hónap után visszagondolva is nagy örömmel tölti el a szívemet.

Önmagamat ismételve (már volt lehetőségem a templomban elmondani, a hirdetésben), köszönöm minden testvérünknek, aki időt, fáradságot szánt rá, és részt vett ebben a lélekemelő munkában.

Itt nem tárgyakat vásárolunk forintért, ez egy **JÓTÉKONYSÁGI VÁSÁR**.

Prépost Károlyné
a vásár egyik szervezője

Kedves fiatalok, és mégfiatalabbak!

Hamarosan véget ér a tanév. Ez azt jelenti, hogy újra itt a várva várt vakáció, és ezzel együtt a nyári táborok! Idén is különböző lehetőségek várják a kicsiket és nagyokat. Szokás szerint szervezzük a hittan- és ifi táborot, ezen kívül idén rendezik a 11. Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági találkozót is, amire szintén szívesen várnak minden kedves jelentkezőt. Szeretettel ajánljuk figyelmetekbe régi táborosok beszámolóit, értékelését.

* Találkozhatok olyan emberekkel, akiket tábor nélkül esélyem sem lett volna megismerni. Emlékekkel, energiával tölt el, amivel gazdálkodhatom e következő táborig. Aztán újabb nyár, és újabb tábor, ezzel együtt élmények, melyekre egész életemben emlékezhetek. Felejthetetlenek. (S. S.)

* A nyári hittantábor minden évben nagy élmény számomra. Szeretem a közös programokat, a társaságot, akikkel együtt táborozom, és a közös énekléseket és csoportos foglalkozásokat, amik által már kisgyermekként megerősödött a hitem. (V. D.)

* Van egy lány, akit tavaly ismertem meg a táborban. Azóta minden nap beszélünk, és nagyon sok mindenben segítünk egymásnak. Szóval jó megismerni új embereket. (K. Zs.)

* A táborban lévő sportok segítik az ifjúság épülését. A táborban lévő áhítatok gyakran gondolkodásra segítik az embert. (B. Á.)

* Jó a közösség, jók a programok, és sok jó tanítást hallottam ott. ()

* Egy olyan tábor, melynek mindig ugyanolyan (klasszikus) a hangulata: titokzatos, mély, elgondolkodtató és legfőképpen családias. Élményeivel elkísér egész életemen keresztül. (J. J.)

* A hangulat szinte mindig a tetőfokon van. A közösség nagyon jó, a szállás és az ellátás úgyszint. Aki akar egy nyugodt, de kalandos és mókás hetet, annak tudom ajánlani. A lelki feltöltődés garantált. (V. M.)

* A testi-lelki feltöltődéssel a kicsiknek és nagyoknak is fantasztikus nyári élmény. (T. L.)

* Nekem nagyon meghatározó élmény volt, hogy annak ellenére, hogy először 13 évesen mentem táborba, mégis nagyon hamar befogadott az addigra már összeszokott csapat. A legjobb táborom a tavalyi kis tábor volt, nagyon örültem, hogy félvezető lehettem. Azért is szeretek a táborban lenni, mert a rohanó hétköznapi életben az embernek sajnos kevés ideje jut az ige olvasására, és csodálatos hogy ezen a héten mennyire fel tud töltni a lelkünk, azáltal hogy minden nap hallunk egy bibliai történetet, elsajátítunk egy memoritert, reggel-este énekelünk.... (O. A.)

* Az ifi tábor egy biztos töltőállomást jelent nekem, aminek mindig előkerül egy-egy morzsája az év során. (B. A. R.)

* Egy olyan különös hely, ahol új és régi barátokkal találkozhatasz, és közösen alkothatsz új élményeket, amelyek valamért sehogyan sem halványodnak az idők folyamán. Biztosan Krisztus fénye teszi. (J. M.)

A következő sorokat pedig a Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozóról írták:

☒ Hamisíthatlan fesztiválmélmény, sztárvendég: Krisztus! Egy hét, ami nem rólad szól, hanem Krisztusról, mégsincsnek irigy gondolataid, hanem örülsz, hogy Ő van a középpontban. (J. M.)

☒ Rengeteg előadás volt, és nagyon változatosak. Voltak kü-

lönböző egyház közeli szervezetek, akikről sok hasznos információt lehetett megtudni. És persze rengeteg előadó, köztük is nagyon széles volt a választék. Természetesen rengeteget bohóckodtunk, együtt reggeliztünk és vacsoráztunk, szóval csapatépítés szempontjából is fergeteges volt. (Sz. B.)

☒ Vannak nagyon jó programok, és minden ember meg tudja találni a neki tetszőt. Sok jó emberrel meg tudsz ismerkedni, és megvan a közös hit alapként. Nagyon jó úgy járni- kelni sok ezer ember között, hogy természetes számukra, hogy hisznek Istenben, és Jézus Krisztusban. Együtt zenged az énekeket a tinédzserekkel, és a csodás hangú egyházzenezőkkel, és akár milyen is a hangod, a tökéletes összehatáshoz a tiédre is szükség van. Úgy tudod megélni a bulizást, hogy ezt hívó testvéreiddel, lelki témában teszed. (J. D.)

az ifi csapat

Csurgói Szeglet

"Mekkora a mélysége az Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának! Mily kifürkészhetetlenek szándékai, mily megfoghatatlanok útjai!" (Róm. 11,33)

Ez év január elején búcsúztunk Kozma Károlynétől, akit az Úr magához szólított. Mancsi néni, mert mindenki így ismerte és szólította Őt, évtizedeken keresztül szolgált férjével, majd egyedül is gyülekezetünkben. Fáradhatatlan volt, csendes, a munkában igen buzgó. Nem várt senkire, amit tudott megtett a közösségért, az Urat szolgálva. Amíg csak tehetett, nem maradt az oltár friss virág nélkül, mindig érdekelte, ki hogy van, támogatta a mellette felcseperedő presbitereket és jó tanácsaival, segítők, gondoskodó szavaival egyengette feladatokkal teli utunkat. És valóban, mekkora a mélysége Isten gazdagságának, hogy Rajta keresztül gondoskodott rólunk. Hálás szívvel gondolunk rá és imádságos szeretettel hordozzuk családját a gyász fájdalomban.

2016. március 8-án 17.30 órakor szeretettel várjuk testvéreinket "Bőjti keresztút" címmel a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyülekezeti és Missziói Osztály munkatársainak szolgálatával megszervezésre kerülő alkalomra.

Köztünk szolgálnak majd: Balogh Éva, Németh Zoltán és Völgyessy Szomor Fanni. Részvételi szándékukat kérem jelezzék a következő e-mailcímen vagy telefonon: evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com, +36 30 264 70 16

Június közepén (pontos időponttal a későbbiekben tudunk szolgálni) tervezünk egy Csurgói Lelkészi Találkozót, melyre meghívjuk a közel-, és régmúltban Fehérvárcsurgón szolgáló lelkészeinket. Nem titkolt célunk, hogy ezzel az eseménnyel összehívjuk gyülekezetünk apraját-nagyját. Reményeink szerint ezen a félnapos rendezvényen együtt hallgathatjuk az Igét, énekelhetünk, imádkozhatunk, beszélgethetünk és étkezhetünk. Kérjük a testvéreket, hogy lehetőségeikhez képest felajánlásokkal támogassák az alkalmat (imádság, szervezés, munka, anyagi támogatás). Köszönjük.

Szabó Attiláné

Az elmúlt egyházi év kazuális alkalmai

Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát. Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethet ismét? Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. (Jn 3:3-7)

A keresztség szentségében részesültek:

Németh Dominik Péter
Belső Dániel Bendegúz
Dani Hana Ágnes
Tihanyi Enikő
Lovas Krisztián
Nagy Marcell Márk
Bózsza Panna Gréta
Klima Dávid
Forgácsné Németh Orsolya
Vathy Szonja
Végh Roland
Mike Máté
Svehlik Bence
Kovács Benjámin
Magosi Katalin
Papp Luca
Vereb-Dér Borbála Katalin
Krajczár Dávid Péter
Ludányi Luca
Ludányi Vanda Flóra
Ludányi Balázs
Megkeresztelt testvéreinket szülje újjá a megígért Szentlélek,
hogy életük és örömük legyen Krisztusban!

Jézus mondja: Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt. (Mt 10:32-33)

A konfirmáció szentségében részesültek:

Finta Réka
Horváth Panna
Jancsek Ádám
Kárász Gergely
Pánczél Róbert
Pápai Ákos
Péter Emese
Schmidt András
Takács László
Végvári Máté Krisztián
Forgácsné Németh Orsolya
Vathy Szonja
Adj a Isten, hogy mindezek a nevek felolvastassanak az ítélet napján az Élet könyvéből!

Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében. Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak, mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője. De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a fér-

jüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte. (Ef 5:21-25)

Isten áldásával megerősítette testvéreink közös életét:

Paár István és Halenár Helga Gyöngyi
Müller Tamás és Lucza Ágnes
Hodolits Máté és Hufnagel Dóra
Farkas Tamás és Utry Gyöngyvér Mária
Jörg Kálmán Bora és Borda Anita Otilia
Magdó András és Lengyel Barbara
Szabó Zoltán és Lukoczi Ágnes

A házasságot szerző Isten őrizze meg testvéreinket a hűségben és szeretetben, hogy Isten rendje szerint töltsék be hivatásukat!

Jézus ekkor ezt mondta Mártának: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt? (Jn 11:25-26)

Krisztus irgalmában bízva búcsúztunk el elhunyt testvéreinktől:

Németh István
Zsednai József
Richter Gyula
Radics Józsefné Márton Erzsébet
Kovács Tibor László
dr. Czinkotszky Jenő
özv. Fekete Sándorné Nagy Éva
Vörös Józsefné Polgár Irén
Gáspár Jánosné Feuerbach Olga
Kiss Erzsébet
Mészáros Sándorné Boldog Ilona
Sabján István
Takács Katalin
Kramer Dezsóné Csajági Magdolna
Kolonics Lászlóné Cseh Terézia
Mohai József
Vereb-Dér Zoltán
Glück Ferencné Czéh Mária
Szabó Lászlóné Szakács Lidia
Baranyák Lászlóné Szuper Erzsébet
özv. Simon Lászlóné Krecsmarik Ilona
Poroszlay (Popper) Henrik
Bédek Gáborné Horváth Zsuzsanna
Vanka Benjámin
Hortobágyi Ferenc
Kozma Józsefné Hegyi Mária
Lantos Ferencné Szűcs Mária
Sinkó Mihályné Csizmadia Ilona
Csapó Lászlóné Bankó Márta Mária
özv. Vertig Zoltánné Bényi Mária
Bradák Béla
Kajári Józsefné Komáromi Ida
Tóth Imréné Csernyin Julianna – Fehérvárurgó
Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!
Zsolt 90:12

Föld Sója – Közép-Európai Keresztény Találkozó

A Közép-Európai Keresztény Találkozó hat nemzet egyházainak találkozásából jött létre, amelyet a régió különböző városaiban minden második, illetve harmadik évben rendeznek meg. Görlitz, Prága, Pozsony, Drezda és Boroszló után 2016-ban Budapest ad otthont a találkozásnak.

A 2016-os találkozó mottója: „*Ti vagytok a föld sója*” (Mt 5,13). A találkozóra 3-4000 résztvevőt várunk, köztük mintegy 5-600 fiatallal.

Különböző panelbeszélgetésekkel, előadásokkal, koncertekkel és workshopokkal szeretnénk változatos lehetőségeket kínálni a lelki és szellemi feltöltődésre, amelyek reményeink szerint hozzásegítenek mindenkit ahhoz, hogy egy évvel a reformáció 500 éves jubileuma előtt valódi „sóvá” válhassunk egyházunkban és gyülekezeteinkben.

Mindezek mellett a szervezők számos sportprogrammal (foci, röplabda, sárkányhajó), keresztény könnyűzenei koncerttel, Láthatatlan Színházzal, érdekes panelbeszélgetésekkel szeretnék megszólítani a fiatalabb generációt.

Javasoljuk, hogy a sportprogramokra (különösen a foci és röplabda esetében) már az online regisztráció során jelentkezzenek az érdeklődő résztvevők. Bár helyszíni regisztrációra is lesz lehetőség, a bajnokságban való részvétel könnyebben biztosítható online előnevezés esetén.

A találkozó szervezőinek vezetője, Cselovszkyné Tarr Klára elmondta: a regisztrációs időszak március 31-ig tart. A találkozó alapvetően evangélikus hátterű, de mindenki előtt nyitott. A rendezvény fő előadását Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere tartja majd. A rendezvényre elfogadta a meghívást a német evangélikus egyház elnöke is – mondta Cselovszkyné Tarr Klára.

Antal Bálint, a programsorozat főkordinátora közölte: a találkozó fő helyszíne a Tüskecsarnok lesz. Az érdeklődőket előadásokkal, sportprogramokkal és keresztény könnyűzenei koncertekkel is várják.

Az első nap estéjén nyitó istentiszteletet tartanak majd, az ezt követő két napon reggeltől estig lesznek programok, amelyek párhuzamosan is futnak majd egyszerre. A találkozó során két püspöki fórumot rendeznek majd. Július 8-án Budapest tizenkét belvárosi – evangélikus, katolikus, illetve református – templomában lépnek fel majd kórusok. A találkozót zárásaként szintén tizenkét helyszínen tartanak majd istentiszteletet.

Mint a rendezvény honlapján, a foldsojatalalkozo.hu oldalon olvasható, a Közép-európai Keresztény Találkozó hat nemzet egyházainak találkozásából jött létre, az eseményt a régió különböző városaiban minden második, illetve harmadik évben rendezik meg.

(Források: foldsojatalalkozo.hu, inforadio.hu)

2016. július 9-i tervezett program – szombati egyházkerületi missziói nap

8:30-9:00 Áhítat több helyszínen

9:45-10:30 Előadások I.

- Pál Feri: Ti vagytok a föld sója
- Ökogyülekezetek Magyarországon
- Különböző missziói területek bemutatása
- Segélyszervezetek munkája Európában és a világban
- A só jelentősége régen és most: történelmi sötak

10:30-11:00 Szünet

11:00-12:30 Pódiumbeszélgetés: A reformáció és az egyházak jövője Európában

· beszélgetnek: Heinrich Bedford-Strohm bajor püspök és Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere

12:30-14:00 Ebéd

14:30-15:30 Előadások II.

· Jákob János protestáns táborig püspök: A hit szerepe a háborúban

· Fábry György egyházkerületi felügyelő: Sótlan nemzedék? Mit kezd az egyház a passzivitással, a maga módján vallásossággal, a generációs problémával?

· Közös gyökereink: nemzetiségek kapcsolódási pontjai Közép-Európában és Magyarországon

· Párizsi klímakonferencia következményei; klímaváltozás és társadalmi hatásai

15:30-16:00 Szünet

16:00-17:30 Előadások III.

· Püspöki fórum: Az egyház társadalmi szerepvállalása

· Wellness spiritualitás

· Jobb félni, mint megijedni? – Az iszlám és a laicizmus térnyerése Európában

· Hívások, életpályák – fiataloknak szóló kerekasztal-beszélgetés

17:30-19:00 Vacsora

19:00-19:30 Kodály: Budavári Te Deum – a jelenlévő kórusok közös előadása

19:30-21:00 a Föld Sója Találkozó záró istentisztelete

21:15-22:15 Bohém Ragtime Jazz Band koncert

9:30-12:30 sportprogramokon is részt vehetnek a jelentkezők
9:45 és 12:30 között lehetőség van kipróbálni a Láthatatlan Színházat

10:45-16:00 Véradás

14:00-15:30 Sárkányhajó-verseny a Kopaszi-gáton

Fiataloknak emellett még:

kézműveskedés

csendsátor

Lift zenekar-koncert (17:00-18:00)

A programok szervezése, előadók felkérése még folyamatban van, ezért változások előfordulhatnak!

Ti vagytok
a föld sója

KÖZÉP-EURÓPAI KERESZTÉNY TALÁLKOZÓ
BUDAPEST

Budapest, Tüskecsarnok | 2016. július 7-10.

„Ti vagytok a föld sója.
Ha pedig a só megízetlenül,
mivel lehetne ízét visszaadni?” (Mt 5,13a)

- Mit jelent ma sónak lenni a világban és Közép-Európában?
- Készülve a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára, hogyan lehet ma a bibliai só „ízét” megőrizni, visszaadni?
- Az emberi találkozásokban rejlik az élet sava-borsa, mert ahol barátságok születnek, ott megtapasztalhatóvá válik a testvériség is.
- Várunk a fórumokon, előadásokon, zenei, kulturális, gasztronómiai, sport- és ifjúsági programokon, áhítatokon és istentiszteleteken.
- Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek Jézus nevében, ott van közöttük ő is.

Helyszín:
Tüskecsarnok
1117 Budapest,
Magyar tudósok körútja 7.

Te ott leszel?

foldsojatalalkozo.hu

Kedves Szülők!

Örömmel hívjuk fel figyelmüket arra, hogy amint eddig is, úgy a 2016/2017-es tanévben is lesz lehetőség iskolai kezek között evangélikus hit- és erkölcs tanítani. Bátorítjuk a Szülőket, hogy válasszák és ajánlják másoknak is ezt a lehetőséget. A leendő ötödikesek május 20-ig, a leendő elsősök a beiratkozás alkalmával fejezhetik ki ez irányú igényüket. A mostanság zajló iskolai tájékoztatókon, az iskolákban elhelyezett plakátjainkon, illetve a lelkesi hivatal ismert elérhetőségein keresztül részletesebben is tájékozódhatnak. Szeretettel várjuk szeptembertől a régi és leendő hittanosainkat!

Gyereksarok - Bibliai kvíz

Jézus szenvedésének és feltámadásának történetét az evangéliumok az utolsó fejezetekben részletesen ismertetik. Kvízünk a bibliai történetek alapján készült. A helyes válaszok melletti betűket összeolvasva egy Jézussal kapcsolatos kifejezést kapunk. Beküldési határidő: húsvét utáni második hét vége. Beadható hittanórákon, gyülekezeti alkalmakon, istentiszteleten. A helyes megfejtők apróbb ajándékokra számíthatnak.

1. Mikor vonul be Jézus számárháton Jeruzsálembe?
Á. virágvasárnap I. nagycsütörtökön A. pünkösdkor
2. Hol tartózkodik a nagyhét első napjaiban napközben Jézus?
S. az Olajfák hegyén L. a Golgotán R. a templomban
3. Mit ünnepelnek a páska ünnepén a zsidók?
T. a szabadulást Egyiptomból Y. a szabadulást Babilonból Á. Jézus halálát
4. Melyik szentség kötődik nagycsütörtökhöz?
Z. keresztség P. gyónás A. úrvacsora
5. Hol fogják el Jézust?
S. a templomban A. az utolsó vacsorán T. a Gecsemáné kertben
6. Hová viszik Jézust először kihallgatásra?
L. a nagytanács elé T. a helytartó elé U. a király elé
7. Mennyi pénzt kap a főpapoktól az áruló?
V. 100 aranyat A. 30 ezüstöt O. 10.000 talentumot
8. Kit emlékeztet kakasszó a bűnére?
S. Júdást O. Tamást N. Pétert
9. Ki mondja Jézusra mutatva: „Ecce, homo”, azaz „íme, az ember”?
K. Kajafás F. Heródes B. Pilátus
10. Ki segít Jézusnak vinni a keresztet?
I. Arimátiai József Á. Cirénei Simon Í. Nikodémus
11. Hányszor szólal meg Jézus a kereszten?
A. egyszer N. háromszor R. hétszer
12. Húsvét hajnalán kik mennek először Jézus sírjához?
I. Péter és János E. Tamás Á. az asszonyok
13. Miről ismerik fel Jézust az emmausi tanítványok?
N. a kenyér megtöréséről L. a külsejéről T. a szavairól
- 13+1. Melyik tanítvány kételkedik, amikor társai beszámolnak a Feltámadottal való találkozásról?
A. János Y. Tamás O. Péter

Megfejtés: _____

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdony – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint
SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Istentiszteletek a leánygyülekezetben és szórványainkban

Fehérvárcsurgón minden vasárnapon és ünnepnapok első napján 9 órakor tartunk istentiszteletet. A hónap első vasárnapján úrvacsorával.

Gárdonyban Húsvétig a Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti házban minden hó 2. és 4. vasárnapján 9 órakor tartunk istentiszteletet.

Sárosdon Húsvétig a református templomban minden hó 2. vasárnapján 15 órakor tartunk istentiszteletet. Húsvét után ugyanezekon a vasárnapokon 16 órakor találkozunk.

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkesz

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

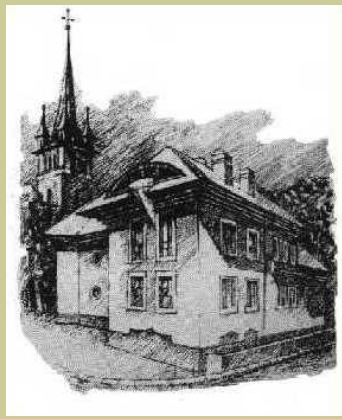
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak

Március 19. Családi nap – „Frissítő forrás”. Részleteiről külön írásban olvashatunk

Március 20. Virágvasárnap 10,30 h istentisztelet

Március 21- március 24. Nagyhétfő-nagycsütörtök 18 h Nagyheti ígéhirdetés sorozat

Március 24. Nagycsütörtök 18 h Az úrvacsora szerzésének ünnepe – istentisztelet

Március 25. Nagypéntek 10,30 h Jézus halálának emlékezete – istentisztelet

18 h Passióolvasás az énekkar szolgálatával

Március 26. Nagyszombat 18 h Nagyheti áhítat

23,30 h Feltámadás liturgia

Március 27. Húsvét 10:30 h Jézus feltámadásának ünnepe – istentisztelet

Március 28. Húsvéthétfő 10:30 h A hitet teremtő Jézus – istentisztelet

április 3. vasárnap 16 h Zárszámadó Közgyűlés a gyülekezeti teremben

április 23. – kerületi kórustalálkozó Oroszlányban

Május 1. 10:30 h anyák napja, érettségizők útrabocsátó áldása az istentiszteleten

Május 5. csütörtök, Mennybemenetel ünnepe 10,30 h és 18 h – istentisztelet

Május 15. Pünkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe – istentisztelet

Május 16. Pünkösd hétfő 10,30 h Az Egyház születése – istentisztelet

Egyházmegyei gyülekezeti találkozó, Komárom

Május 22. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe

Május 29. vasárnap 16 h – jubiláló konfirmandusok szeretetvendégsége

Június 26. – július 3.– gyülekezeti hittanos tábor Nagyvelegen

Július 7-10. Föld sója – Közép-Európa Keresztýenjeinek Találkozója Budapest, Tüskecsarnok

Rendszeres alkalmak

Istentisztelet – minden vasárnap 10,30 h a templomban,

minden vasárnap megterítjük az Úr szent asztalát,

az istentisztelettel párhuzamosan **gyerek-istentisztelet** a gyülekezeti teremben

Családi istentisztelet – minden hónapban előre meghirdetett alkalommal

Hittanórák a gyülekezeti házban – óvodás kortól 14 éves korig – szerda 16,30 h

Ifjúsági óra – péntek 16 h

Elmaradt hittanórák – dolgozók beszélgető köre – hétfő 18 h

Énekkar – az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek – szerda 18,30 h

Irodalmi kör – közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy – csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés – azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy – kedd 17 h

Gyülekezeti bibliaóra – közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre – kedd 16 h

Imaközösség – az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegzetvétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között – szerda 8,30 h

Missziói kör – családias együttlét, hiteles hírek a külmisszióról, beszélgetés, ének – kedd 15 h

Nyugdíjas klub – életünkről őszintén – minden hó első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Házassági Hétvége Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Filmklub – havonta egy péntek este

Baba-mama kör – kéthetente szerdán 9,30 h-kor a Távírda u. 31-33-ban Böjtös Attila családjánál